Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer 60 groszy.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złotych od wiersza.

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 30. | **Wejherowo, sobota, dnia 28 lipca 1928 r.** | **Rok II.**

Treść:

199.
Obwieszczenie
w sprawie zasiłku familijnego dla rodzin rezerwistów, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

W związku z powołaniem w roku bież. rezerwistów na ćwiczenia wojskowe uruchomiona zostanie akcja zasiłku familijnego zgodnie z ustawą z dnia 22. III. 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, zmieniona ustawą z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 75 poz. 522), której moc obowiązującą przywrócono ustawą z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 69 poz. 604).

Poniżej podaję w przedruku rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r. i polecam, aby przy zgłaszaniu prawa do zasiłku przez rodziny wzgl. rezerwistów ściśle przestrzegano ustawę jak i rozporządzenia Min. Spr. Wewn. Szczególną uwagę pp. Naczelników gmin zwracam na §§ 12, 13, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 28, 34 i 35.

Po rozpatrzeniu i załatwieniu zgłoszeń prawa do zasiłku winne Urzędy Gminne przedstawić Starostwu wnioski wraz z zapotrzebowaniem (§ 34) w dwóch egzemplarzach. Należy też przypilnować, aby rodzina wzgl. rezerwista przedłożył danemu urzędowi gminnemu zaświadczenie tej formacji, przy której ćwiczył jako dowód, że faktycznie ćwiczenia te odbył i w jakim czasie.

Formularze potrzebne do zgłoszenia prawa do zasiłku, orzeczenia, jak i wykaz sum zapotrzebowanych na wypłatę zasiłku można nabyć w drukarni Gazety Kaszubskiej. O formularze te winni wcześniej postarać się pp. naczelnicy gmin.

Wejherowo, dnia 24. 7. 1928 r.

Starosta: Lipski.

Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 19 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 604) o przywróceniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, oraz o niektórych zmianach w ustawie skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 254) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 694) w sprawie określenia norm zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo do zasiłku przysługuje rodzinie powołanego oa ćwiczenia wojskowe rezerwisty niezależnie od jego stopnia wojskowego, dopóki zachodzą warunki, uzasadniające prawo do zasiłku w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246).

Jeżeli warunki uzasadniające prawo do zasiłku istnieją w chwili odejścia powołanego na ćwiczenia, prawo do zasiłku powstaje z dniem odejścia powołanego. Jeżeli jednak te warunki powstały dopiero po dniu odejścia powołanego i w czasie odbywania przez niego ćwiczeń wojskowych, prawo do zasiłku przysługuje z dniem nastania warunków, uzasadniających to prawo.

§ 2. Żonie, z którą powołany na ćwiczenia rezerwista został na zasadzie orzeczenia sądowego separowany i którą w myśl tego orzeczenia obowiązany jest utrzymywać, przysługuje prawo do zasiłku podług ogólnych norm, usta-

lonych dla zasiłku, z tem jednak ograniczeniem, że przypadający jej zasiłek nie może przekraczać wysokości alimentów, przyznanych jej sądownie.

Osobie, z którą powołany został zgodnie z obowiązującemi przepisami rozwiedziony, lub w stosunku do której małżeństwo zostało unieważnione, prawo do zasiłku nie przysługuje.

W okresie procesu separacyjnego, rozwodowego, lub o unieważnienia małżeństwa, przysługuje żonie powołanego prawo do zasiłku bez ograniczeń, przewidzianych w poprzedzających ustępach, chociażby wspólność gospodarstwa w tym okresie już nie istniała, o ile tylko zachodzą warunki uzasadniające prawo do zasiłku.

§ 3. Dzieci uprawnione posiadają prawo do zasiłku narówno z dziećmi ślubnemi.

Dzieciom nieślubnym przysługuje prawo do zasiłku tylko w tym wypadku, jeżeli są uznane przez ojca. W razie podniesienia w tym kieruku wątpliwości przez władzę orzekającą o prawie do zasiłku, strona domagająca się zasiłku dla dziecka nieślubnego obowiązana jest ojcostwo powołanego udowodnić, bądźto przez przedstawienie metryki urodzenia, zawierającej przyznanie się powołanego do ojcostwa, bądź wyroku sądowego, zobowiązującego rezerwistę do płacenia alimentów, bądź innego aktu władzy sądowej, stwierdzającego ojcostwo, bądź wreszcie protokólarnego oświadczenia rezerwisty, złożonego w urzędzie gminnym (magistracie), lub przed służbową władzą wojskową, w którem rezerwista odnośne dziecko za swoje uznaje.

Za pasierbów uważać należy tylko dzieci ślubnego pochodzenia, lub uprawnione względnie przysposobione.

Za rodzeństwo powołanego uważane być może także rodzeństwo przyrodnie, to jest mające wspólnego ojca lub wspólną matkę. Prawa do zasiłku nie ma natomiast rodzeństwo nieślubnego pochodzenia. Jeżeli sam powołany jest synem nieślubnym, wówczas jego rodzeństwo ślubnego lub nieślubnego pochodzenia prawa do zasiłku nie posiada.

§ 4. Z członków rodziny w linji wstępnej prawo do zasiłku posiadają tylko ślubni rodzice i dziadkowie, w stosunku zaś do dzieci nieślubnych, nieślubna matka i jej rodzice.

§ 5. Na pojęcie „bytu“, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) składa się nietylko mieszkanie, pożywienie, odzienie i inne nieodzowne potrzeby życiowe, ale także koszty leczenia i pielęgnacji, jeżeli zaś chodzi o dzieci, także koszty wychowania. Rozmiar potrzeb danej rodziny we wskazanym powyżej zakresie należy oceniać w zależności od gospodarczego i umysłowego poziomu tej rodziny i środowiska, w którem ona stale przebywa.

§ 6. Przewidziana w art. 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) zależność bytu rodziny powołanego od jego pracy lub zarobku nie uzasadnia prawa do zasiłku, jeżeli z innych okoliczności wnioskować można, że byt tej rodziny nie jest zagrożony wskutek odejścia powołanego na ćwiczenia.

Rodzina powołanego nie posiada zatem prawa do zasiłku, jeżeli powołany otrzymuje nadal swoją płacę czy swój zarobek lub z jakiego innego powodu nie doznaje w swych dochodach istotnego uszczerbku. Niemniej nie przysługuje prawo do zasiłku tym członkom rodziny powołanego (art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), którzy posiadają wystarczające środki utrzymania.

Chwilowa niemożność pracy lub zarobkowania po stronie powołanego, bezpośrednio przed jego odejściem na ćwiczenia, wywołana chorobą lub brakiem pracy, nie wyklucza prawa do zasiłku.

§ 7. Obowiązek dostarczenia dowodu, że istnieją warunki, uzasadniające, w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), prawo do zasiłku, należy do strony ubiegającej się o zasiłek.

§ 8. Osoby połączone ze sobą wspólnością gospodarstwa domowego przejściowo, bez zamiaru trwałego utrzymania tej wspólności, nie mogą być uważane za prowadzące wspólne gospodarstwo.

§ 9. Jeżeli jeden z członków rodziny powołanego, żyjącej w chwili jego odejścia na ćwiczenia we wspólnem gospodarstwie, otrzymał odroczenie lub zwolnienie ze służby we wojsku stałem, jako jedyny żywiciel (art. 53 pkt. a) i b) ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej — Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609), rodzina nie ma prawa do zasiłku przez cały okres trwania tego odroczenia lub zwolnienia.

§ 10. Żyjąca we wspólnem gospodarstwie rodzina, z której dwóch lub więcej członków powołano jednocześnie na ćwiczenia, pobierać może zasiłek tylko za jednego z nich. W zgłoszeniu zasiłkowem należy wtedy wyraźnie wskazać, za którego z powołanych rodzina pragnie zasiłek pobierać.

Jeżeli od rodziny takiej wpłynęło do urzędu gminnego (magistratu) kilka zgłoszeń o zasiłek, osoba, prowadząca w nieobecności powołanych gospodarstwo, winna oświadczyć się, które zgłoszenie podtrzymuje; przed złożeniem tego oświadczenia, orzeczenie o przyznaniu zasiłku nie może zapaść.

§ 11. Dzieciom pasierbom i rodzeństwu powołanego nie przysługuje prawo do zasiłku także przed ukończeniem szesnastu lat życia, jeżeli osoby te posiadają dostateczne zabezpieczenie swego utrzymania.

Okoliczność, że wymienione powyżej osoby nawet po osiągnięciu granic wieku, określonych w art. 4 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), tj. 16 względnie 24 roku życia, z powodu stanu zdrowia nie są zdolne do zapracowania na swoje utrzymanie, winna być stwierdzona w urzędowem świadectwie przez lekarza powiatowego, w miastach zaś o własnych statutach — przez lekarza miejskiego.

§ 12. Zasiłek przysługuje rodzinie powołanego za cały okres ćwiczeń, tj. od dnia jego odejścia do dnia następnego po zwolnieniu go włącznie. Jeżeli jednak prawo do zasiłku powstało dopiero po dniu odejścia powołanego na ćwiczenia (§ 1 ust. 2), zasiłek przyznany będzie od dnia powstania prawa do zasiłku.

§ 13. Za dzień odejścia na ćwiczenia uważać należy w odniesieniu do powołanych, którzy mają się zgłosić do władzy wojskowej (oddziału wojskowego) w ich miejscu zamieszkania, ten dzień, jaki w powołaniu wyznaczono im do zgłoszenia się u tej władzy (w tym oddziale). W odniesieniu do powołanych, którzy mają zgłosić się u władzy wojskowej (oddziału wojskowego), znajdującego się poza ich miejscem zamieszkania, uważać należy za dzień odejścia dzień poprzedzający termin zgłoszenia się do wojska.

Za dzień zwolnienia powołanego z ćwiczeń uważać należy ten dzień, z którym powołany wykreślony został ze stanu wyżywienia wojska. Dzień ten stwierdza odnośna władza wojskowa w dokumentach wojskowych powołanego.

§ 14. Zgodnie z postanowieniem art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), prawo do zasiłku ustaje, gdy:

1) osoba uprawniona do poboru zasiłku uzyskała dostateczne środki utrzymania tak, że pokrycie jej wymogów bytu (§ 5) nie jest już w dalszym ciągu uzależnione od wypłaty zasiłku;

2) w czasie odbywania przez powołanego ćwiczeń wojskowych, jeden z członków rodziny, której zasiłek przyznano, otrzymał odroczenie lub zwolnienie ze służby w wojsku stałem, jako jedyny żywiciel;

3) osoba, której zasiłek przyznano, opuściła granice Państwa lub zmarła;

4) powołany dopuścił się dezercji lub samowolnego oddalenia się z oddziału wojskowego i fakt ten stwierdzony został ze strony władzy wojskowej;

5) powołany zmarł;

6) osoba uprawniona do poboru zasiłku skazana została prawomocnie:

a) w byłym zaborze rosyjskim na karę śmierci lub ciężkiego więzienia, względnie więzienia, zastępującego dom poprawy,
b) w byłym zaborze austrjackim za zbrodnię,
c) w byłym zaborze pruskim na karę ciężkiego więzienia lub inną karę, co do której orzeczono w wyroku utratę obywatelskich praw honorowych.

Ponadto traci prawo do zasiłku żona powołanego, która w okresie czasu po przyznaniu jej zasiłku, otrzymała rozwód, lub w stosunku do której nastąpiło w tym okresie unieważnienie małżeństwa, lub też zapadło orzeczenie separacyjne, niezobowiązujące męża do płacenia alimentów.

§ 15. Zawieszenie prawa poboru zasiłku z przyczyny wymienionej w pkt. 1 art. 7 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) nie ma miejsca, jeżeli pozbawienie wolności powołanego nastąpiło z powodu jego dezercji lub samowolnego oddalenia się. W tym wypadku wchodzi w zastosowanie postanowienie § 14 pkt. 4 niniejszego rozporządzenia.

O wznowienie wypłaty zasiłku zawieszonego winien starać się powołany względnie osoba, w stosunku do której zawieszenie zasiłku nastąpiło; osoby te winny na żądanie urzędu, który wypłatę zasiłku zawiesił, przedstawić wiarogodne dowody, stwierdzające ustanie przyczyn, zawieszających zasiłek.

§ 16. W wypadku określonym w pkt. 4 i 5 § 14 niniejszego rozporządzenia, jako też w pkt. 1 art. 7 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), ustaje prawo do poboru zasiłku w stosunku do wszystkich osób, którym zasiłek przyznano z tytułu powołania odnośnego rezerwisty na ćwiczenia. W pozostałych wypadkach traci prawo do zasiłku tylko ta osoba, w odniesieniu do której zaszedł wypadek wykluczający dalszą wypłatę zasiłku.

Prawo do poboru zasiłku ustaje względnie podlega zawieszeniu z tym dniem, w którym nastąpił fakt, powodujący utratę lub zawieszenie prawa poboru zasiłku.

§ 17. Na powołanym, jako też osobach uprawnionych do zasiłku, ciąży obowiązek bezzwłocznego zawiadomienia urzędu gminnego (magistratu), który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach, pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa poboru zasiłku, względnie zmianę jego wymiaru.

Niezależnie od tego urzędy gminne (magistraty) obowiązane są za pośrednictwem swych organów zwracać uwagę na warunki bytu rodzin pobierających zasiłki i w razie dostrzeżenia zmian, powodujących utratę lub zawieszenie prawa do poboru zasiłku, zarządzić natychmiast wstrzymanie wypłaty, względnie odpowiednią zmianę odnośnego orzeczenia zasiłkowego.

O wypadkach dezercji lub samowolnego oddalenia się powołanego, tudzież o terminie rozpoczęcia i ukończenia kary pozbawienia wolności, orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądów wojskowych, zawiadamia urzędy gminne (magistraty) bezpośrednio odnośna władza wojskowa (dowództwo oddziału, powiatowa komenda uzupełnień, sąd wojskowy, komenda szpitala wojskowego itp.).

§ 18. Przypadający rodzinie powołanego dzienny zasiłek obliczony będzie w zależności od ilości osób uprawnionych w tej rodzinie do zasiłku, podług jednej z norm, ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 694) dla trzech kategoryj rodzin.

Jeżeli w odniesieniu do pewnego członka rodziny prawo do zasiłku z przyczyn wyszczególnionych w art. 6 i 7 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), ujętych § 14 niniejszego rozporządzenia, wygasło lub uległo zawieszeniu, reszta rodziny pobierać będzie zasiłek podług dziennej normy, ustalonej dla tej kategorji, do której rodzina ta będzie należała po wykluczeniu członka, pozbawionego prawa poboru zasiłku.

§ 19. Zasiłek przyznawany będzie łącznie dla wszystkich do zasiłku uprawnionych i o niego ubiegających się członków rodziny, chociażby poszczególni członkowie rodziny nie żyli we wspólnym gospodarstwie i wypłacany będzie do rąk osoby, wskazanej w zgłoszeniu, jako uprawnionej do odbioru zasiłku.

Jeżeli pomiędzy ubiegającymi się o zasiłek członkami rodziny powołanego znajduje się żona separowana, wówczas przypadająca jej część zasiłku w wysokości orzeczonych wyrokiem sądowym alimentów wypłacana jej będzie oddzielnie,

§ 20. Zasiłki pobrane przez rodzinę powołanego wbrew postanowieniom ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

§ 21. Rodzinie powołanego, który zmarł z przyczyn pozostających w związku z jego służbą wojskową w czasie ćwiczeń, przysługuje prawo ubiegania się o zaopatrzenie, przewidziane w ustawie z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) pod warunkami w ustawie wymienionemi.

§ 22. Prawo do zasiłku winno być zgłoszone w urzędzie gminnym (magistracie) tej gminy, na obszarze której uprawniona do zasiłku rodzina ma w chwili zgłoszenie swoje stałe miejsce zamieszkania.

Jeżeli uprawnieni do zasiłku członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w kilku gminach, zgłoszenie należy uskutecznić w urzędzie gminnym (magistracie) tej gminy, w której zamieszkuje żona powołanego.

Jeżeli powołany żony nie ma lub jest z nią separowany, zgłoszenie winno być wniesione do urzędu gminnego (magistratu) tej gminy, w której zamieszkują uprawnione do zasiłku dzieci ślubne powołanego; jeżeli w danym wypadku takich dzieci niema, prawo do zasiłku należy zgłosić w urzędzie gminnym (magistracie) tej gminy, w której zamieszkuje osoba uprawniona do odbioru zasiłku (§ 24).

§ 23. Zgłoszenie prawa do zasiłku winno obejmować wszystkich członków, ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek, nie wyłączając osób prowadzących odrębne gospodarstwa lub mieszkających w innych miejscowościach.

Zgłoszenia należy uskutecznić na formularzu, którego wzór podany jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia (zał. Nr. 1).

Osoba zgłaszająca prawo do zasiłku winna wypełnić wszystkie dotyczące powołanego i jego rodziny rubryki formularza atramenten i czytelnie, podając szczegóły bezwzględnie prawdziwe i wyczerpujące treść poszczególnych rubryk.

Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 24. Zgłaszający prawo do zasiłku winien wskazać osobę do rąk której ma być wypłacany zasiłek.

Jeżeli poszczególni członkowie rodziny żyją w oddzielnych gospodarstwach lub mieszkają w różnych miejscowościach, zgłaszający prawo do zasiłku może wskazać więcej osób uprawnionych do odbioru zasiłku. W tym wypadku należy w zgłoszeniu wyraźnie oznaczyć, jaką część przypadającego całej rodzinie zasiłku ma się do rąk poszczególnych odbiorców wypłacać.

Do odbioru zasiłku może być uprawnioną także osoba z poza grona uprawnionych do zasiłku członków rodziny powołanego.

§ 25. Zgłoszenie rozpatruje i orzeczenie i prawie do zasiłku wydaje ten urząd gminny (magistrat), który w myśl § 22 zgłoszenie miał przyjąć.

Jeżeli z treści zgłoszenia wynika, że wpłynęło ono do niewłaściwego urzędu gminnego (magistratu), prześle odnośny urząd to zgłoszenie bezzwłocznie urzędowi gminnemu (magistratowi), do którego w myśl § 22 zgłoszenie winno było być wniesione.

§ 26. Urząd gminny (magistrat), właściwy w myśl § 25 dla rozpatrzenia zgłoszenia i wydania orzeczenia, winien w ciągu czterech dni po otrzymaniu zgłoszenia przeprowadzić dochodzenia, potrzebne dla sprawdzenia szczegółów, podanych w zgłoszeniu oraz stwierdzenia, czy w danym wypadku zachodzą warunki uzasadniające, w myśl art. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) prawo do zasiłku, w szczególności, czy nastąpiło powołanie odnośnego rezerwisty na ćwiczenia i czy byt ubiegających się z tego tytułu o zasiłek członków rodziny był istotnie zależny od pracy, względnie zarobku powołanego i został wsktek jego powołania zagrożony.

Osoby, ubiegające się o zasiłek, winny na żądanie urzędu gminnego (magistratu), udzielić mu wszelkich informacyj, pomocnych przy sprawdzaniu roszczenia zasiłkowego.

§ 27. Jeżeli ze zgłoszenia wynika, że poszczególni członkowie rodziny powołanego (art. 1 ustawy) mieszkają w rónych gminach, urząd gminny (magistrat), rozpatrujący zgłoszenia (§ 25), winien o fakcie przyjęcia zgłoszenia natychmiast zawiadomić wszystkie odnośne urzędy gminne (magistraty).

§ 28. Po przeprowadzeniu dochodzeń, o których mowa w § 26, urząd gminny (magistrat) winien najdalej 4-go dnia po otrzymaniu zgłoszenia wydać orzeczenie o przyznaniu lub odmowie zasiłku.

W orzeczeniu przyznającem prawo do zasiłku należy wyszczególnić:

a) dla których członków rodziny zasiłek przyznaje się,

b) podług jakiej normy zasiłek obliczono,

c) od którego dnia kalendarzowego zasiłek przyznano,

d) do czyich rąk zasiłek ma być płacony.

Jeżeli zgodnie z § 24 niniejszego rozporządzenia strona zgłaszająca prawo do zasiłku wskazała kilka osób, uprawnionych do jego odbioru, należy w orzeczeniu wszystkie te osoby wymienić, określając zarazem, jaką część zasiłku wypłacać się będzie do rąk poszczególnych odbiorców.

Ponadto orzeczenie winno zawierać pouczenie o prawie odwołania.

§ 29. Orzeczenie, przyznające prawo poboru zasiłku ze Skarbu Państwa winno być w odpisach doręczone osobie uprawnionej (wzgląd nie osobom uprawnionym) do odbioru zasiłku (§ 24).

O ile objęci tem orzeczeniem członkowie rodziny powołanego mieszkają w różnych gminach, należy odpisy orzeczenia przesłać również odnośnym urzędom gminnym (magistratom).

§ 30. Odmowa prawa do zasiłku może dotyczyć bądźto wszystkich w odneśnem zgłoszeniu wyszczególnionych członków rodziny, bądź tylko niektórych z pomiędzy nich.

W obu wypadkach orzeczenie odmowne powinno wyjaśniać przyczynę odmowy oraz zawierać pouczenie o prawie odwołania (art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246).

Orzeczenie, którem odmówiono zasiłku wszystkim członkom rodziny powołanego ma być doręczone adresatom, wyszczególnionym w § 29.

Jeżeli odmowa dotyczy tylko niektórych z pomiędzy wyszczególnionych w zgłoszeniu osób, pozostałym zaś członkom zasiłek ma być przyznany, wówczas przyznanie i odmowa zasiłku uskutecznione będą w jednem orzeczeniu, przy zastosowaniu postanowień zawartych w §§ 28 i 29 niniejszego rozporządzenia.

§ 31. Wypłatę zasiłków przyznanych uskutecznia urząd gminny (magistrat).

Wypłata może być wykonywana do rąk osoby uprawnionej do odbioru zasiłku bądźto bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędów pocztowych.

Odbiorca zasiłku winien odbiór wypłaconej mu kwoty własnoręcznie potwierdzić.

Pierwsza wypłata przyznanego zasiłku nastąpić ma do dni 4-ch po wydaniu orzeczenia, w kwocie równającej się sumie dziennych zasiłków za czas od dnia, w którym zasiłek przyznano do dnia wypłaty; zasiłki za okres następny wypłacane będą tygodniowo zdołu.

Przy wypłatach, dokonywanych przez urzędy gminne (magistraty) bezpośrednio do rąk osoby uprawnionej, winien być obecny wójt (naczelnik gminny), lub jego zastępca, oraz jeden członek rady gminnej (rady miejskiej). Osoby te stwierdzają prawidłowość dokonanej wypłaty na wykazie wypłaconych kwot.

Przy wypłatach za pośrednictwem urzędu pocztowego, winien urząd gminny (magistrat) przekazujący pieniądze, przechowywać dowody nadania w odnośnych aktach zasiłkowych.

§ 32. Uprawnionymi w myśl art. 12 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) do wnoszenia odwołania, względnie składania oświadczeń, są uprawnieni do zasiłku w myśl art. 1 powyższej ustawy członkowie rodziny powołanego.

§ 33. W razie, jeżeli osoba uprawniona do odbioru zasiłku (§ 24) z jakiejkolwiek przyczyny nie jest w możności zasiłku odbierać, winni uprawnieni do zasiłku członkowie rodziny, wzgl. ich prawni zastępcy wyznaczyć inną osobę do tej funkcji, zawiadamiając o tem bezzwłocznie urząd, uskuteczniający wypłatę.

§ 34. Sumy, zapotrzebowane przez urzędy gminne (magistraty), na wypłatę zasiłku, asygnowane przez władze administracyjne pierwszej instancji, będą wypłacane tym urzędom do rąk naczelnika gminy względnie jego zastępcy, we właściwej kasie skarbowej.

W celu uzyskania powyższych sum urzędy gminne (magistraty) obowiązane są na dwa dni przed dniem każdorazowej wypłaty przygotować według wzoru dołączonego do niniejszego rozporządzenia (zał. Nr. 2), pisemne zestawienie wypłacić się mających poszczególnym rodzinom zasiłków, obliczonych na cały okres, za który wypłata ma nastąpić.

Zestawienie to ma być sporządzone w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie gminnym (magistracie), dwa zaś inne przedstawione być mają przez osobę uprawnioną do podjęcia asygnowanych sum władzy administracyjnej 1-ej instancji. Jeżeli temi zestawieniami są objęte rodziny, które poraz pierwszy mają zasiłek otrzymać, winien urząd gminny (magistrat) załączyć do zestawień, przesyłanych władzy administracyjnej 1-ej instancji, również akta odnośnych orzeczeń. W odniesieniu do rodzin, które na podstawie niejszego rozporządzenia zasiłek już pobierały, należy w zestawieniu wyszczególnić datę i numer odnośnego orzeczenia o przyznaniu zasiłku tudzież czasokres, za który wypłata już nastąpiła.

Władza administracyjna 1-ej instancji stwierdza natychm. zgodność zestawienia z załącz. doń względnie poprzednio jej przesłanemi orzeczeniami ewentualnie ich późniejszemi zmianami, w drodze instancyj, sprawdza cyfrową prawidłowość poszczególnych rubryk wykazu (np. czy wykazana ilość osób odpowiada orzeczeniu, czy rodzinę zaliczono do właściwej grupy norm zasiłkowych, czy rubryka 9 ta wykazu jest ilorazem sum wykazanych w rubrykach 7-ej i 8-ej, czy suma poszczególnych pozycyj w rubryce 9 tej została właściwie wyprowadzona itp.) i sporządza asygnatę do właściwej kasy skarbowej, dołączając do niej drugi egzemplarz zestawienia dla użytku kasy skarbowej.

Trzeci egzemplarz zestawienia oraz akta do niego dołączone pozostają w rękach włady administracyjnej 1-ej instancji.

§ 35. Urzędy gminne (magistraty) obowiązane są przedstawić władzy administracyjnej 1-ej instancji również akta wszystkich orzeczeń, któremi odmówiono prawa do zasiłku.

Przedstawione przez urzędy gminne (magistraty) akta wydanych orzeczeń, zarówno przyznających zasiłek jak i odmawiających go, rozpatruje władza administracyjna 1-ej instancji w ciągu 4-ch dni od dnia ich otrzymania, w celu sprawdzenia, czy przyznanie i wysokość wypłaty względnie odmowa zasiłku nastąpiły zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 37, poz. 246) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 80, poz. 694).

W razie stwierdzenia wadliwości, wymagającej niezbędnie zmiany wydanego orzeczenia, ma władza administracyjna 1-ej instancji w tym 4-dniowym terminie zawiadomić zainteresowanych o dostrzeżonej wadliwości i zamierzonej zmianie orzeczenia i wezwać ich równocześnie do oświadczenia się co do tej zmiany, wyznaczając trzydniowy termin do złożenia tego oświadczenia ustnie lub pisemnie wobec odnośnej władzy administracyjnej 1-ej instancji.

W razie niezłożenia w tym terminu oświadczenia zmiana orzeczenia nastąpi bez wysłuchania osób interesowanych.

Po upływie trzydniowego terminu władza administracyjna 1-ej instancji, po wysłuchaniu ewentualnych oświadczeń, zarządzi natychmiast stosowną zmianę zakwestjonowanego orzeczenia i poleci odnośnemu urzędowi gminnemu (magistratowi) bezzwłoczne wykonanie tego zarządzenia (np. wstrzymanie wypłaty, potrącenie ewentualnych kwot nadpłaconych, podwyższenie lub zniżenie normy zasiłku, dopłata należnych kwot przy podwyższeniu normy itp.)

§ 36. O wszelkich zmianach dokonanych czy to przez urząd gminny (magistrat) czy to władzę administracyjną 1-ej instancji w stosunku do wydanych już orzeczeń o przyznaniu lub odmowie zasiłku, należy zawiadomić wszystkich tych, którym pierwotne orzeczenie zostało przesłane.

§ 37. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Dr. Jurkiewicz.

Załącznik Nr. 1 do rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 19. września 1927 r. (poz. 926).

Miejscowość ....

Gmina .... Powiat ....

ZGŁOSZENIE PRAWA DO ZASIŁKU.

1. Nazwisko i imię rezerwisty, za którego rodzina zamierza pobierać zasiłek.
2. Rodzaj broni i oddział wojskowy, w którym rezerwista ma pełnić ćwiczenia.
3. Kiedy i w jakiej miejscowości miał się rezerwista zgłosić na ćwiczenia.
4. Miejsce zamieszkania rezerwisty w chwili jego odejścia na ćwiczenia (miejscowość, gmina, powiat).
5. Zawód cywilny rezerwisty i jego stanowisko w tym zawodzie.
6. Wysokość zarobku rezerwisty (jego płacy) dzienna, tygodniowa lub miesięczna.
7. Wysokość dochodów rezerwisty z innych źródeł (stałe zarobki uboczne, dochód z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, dochód z gruntu i t. p.).
8. Czy rezerwista pobiera przez czas ćwiczeń swój zarobek, lub swoją płacę, ewentualnie w jakiej wysokości i do czyich rąk płatną.
9. Czy wymienione w p. 7 dochody z innych źródeł uległy z powodu powołania na ćwiczenia zmniejszeniu, ewentualnie w jakim stopniu.
10. Czy rezerwista prócz swej płacy pobierał sam lub dla swej rodziny jakie świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło, ordynarję, ubranie) ewentualnie w jakim rozmiarze.
11. Czy w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń rodzina jego pobiera świadczenia wymienione w p. 10 i w jakim rozmiarze.
12. Czy rezerwista posiada majątek nieruchomy, gdzie i w jakim rozmiarze.
13. Czy rezerwista pobiera stałe zaopatrzenie emerytalne, inwalidzkie, i t. p. ewentualnie skąd i w jakiej wysokości.
14. Miejsce pracy rezerwisty względnie jego zarobkowania (zakład przemysłowy, handlowy, rolny i t. p.).
15. Jeżeli z rodziny wymienionego w punkcie 1 rezerwisty, żyjącego we wspólnem gospodarstwie, powołano na ćwiczenia oprócz rezerwisty wymienionego w punkcie 1-ym równocześnie więcej osób, wymienić:
    a) nazwisko i imię tych innych powołanych,
    b) ich zawód cywilny,
    c) miejsce pracy względnie zarobkowania.

16. WYKAZ CZŁONKÓW RODZINY UBIEGAJĄCYCH SIĘ O ZASIŁEK.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Liczba porządkowa	Nazwisko i imię	Stosunek pokrewieństwa z rezerwistą	Wiek	Zamieszkanie (miejscowość, gmina, powiat)	Z czego utrzymywał się w chwili odejścia rezerwisty na ćwiczenia	Zawód i wysokość zarobku	Czy ma majątek nieruchomy gdzie i jaki	Czy pobiera jakie zaopatrzenie (renty) gdzie w jakiej wysokości	Czy i w którym urzędzie gminnym zgłaszał prawo do zasiłku	Uwagi

17. Które z pomiędzy wymienionych w p. 16 osób żyją we wspólnem gospodarstwie. ______

18. Czy i który z członków rodziny żyjący we wspólnem gospodarstwie otrzymał odroczenie lub zwolnienie z wojska jako jedyny żywiciel. ______

19. Do czyich rąk ma być zasiłek wypłacany. ______

Podpis osoby zgłaszającej prawo do zasiłku
i jej dokładny adres.

Odwrotna strona zgłoszenia
(Zał. Nr, 1).

POUCZENIE.

1. Prawo do zasiłku rodzin rezerwistów, powołanych na ćwiczenia wojskowe, reguluje ustawa z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) wraz ze zmianami, zawartemi w art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 522), której moc obowiązującą przywrócono ustawą z dnia 13 lipca 1927r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 604), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 694) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r.

2. W myśl powyższych przepisów o zasiłek z tytułu powołania na ćwiczenia rezerwisty ubiegać się mogą: żona, także i separowana, jeżeli powołany obowiązany jest ją utrzymywać, dzieci powołanego ślubne i nieślubne, te ostatnie o ile ojcostwo powołanego jest udowodnione, pasierby powołanego, jego nieletnie rodzeństwo, jego rodzice ślubni i nieślubna matka, ślubni dziadkowie powołanego oraz rodzice nieślubnej matki powołanego.

3. Prawo ubiegania się o zasiłek mają powyższe osoby tylko w tym wypadku, jeżeli ich byt (mieszkanie, pożywienie, odzienie, opał, światło, koszty leczenia i pielęgnacji, koszty wychowania dzieci) był w chwili odejścia na ćwiczenia zależny tylko od jego pracy i zarobku i został zagrożony wskutek powołania rezerwisty na ćwiczenia wojskowe, lub też jeżeli w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń zaszły wypadki, wskutek których byt powyższych osób, wobec nieobecności powołanego, uznać należy za poważnie zagrożony.

4. Zasiłek przysługuje członkom rodziny powołanego za czas od dnia odejścia na ćwiczenia do dnia następującego po dniu zwolnienia włącznie.

5. Zasiłek przyznany być może tylko łącznie wszystkim w danej rodzinie do zasiłku uprawnionym osobom, chociażby poszczególni członkowie tej rodziny żyli w oddzielnych gospodarstwach, a nawet w różnych miejscowościach.

6. Dzienna norma zasiłku wynosi:

Jeżeli do zasiłku uprawniona jest:	W miejscowościach wiejskich, osadach i miastach do 5000 mieszkańców (kat. I)	W osadach i miastach od 5000 do 25000 mieszkańców (kat. II)	W miastach ponad 25000 mieszkańców (kat. III)
a) tylko jedna osoba . .	60 gr	70 gr	90 gr
b) 2 osoby	70 „	85 „	110 „
c) trzy lub więcej osób . .	80 „	100 „	130 „

Uprawnieni do zasiłków w miejscowościach położonych w górnośląskiej części województwa śląskiego, powiatach: będzińskim, drohobyckim i chrzanowskim oraz w mieście Gdyni otrzymują zasiłki według kat. II przy ilości mieszkańców do 5000 i według kat. III przy ilości mieszkańców powyżej 5000.

7. Zgłoszenia prawa do zasiłku należy wnieść do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszka stale żona powołanego; jeżeli powołany żony nie ma, do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszkają uprawnione do zasiłku dzieci ślubne; jeżeli takich dzieci niema, do urzędu gminnego tej gminy w której mieszka osoba upoważniona do odbierania zasiłku (pkt. 19 formularza zgłoszenia).

8. Zgłoszenie winno obejmować wszystkich członków, ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek nie wyłączając osób, prowadzących odrębne gospodarstwa, lub mieszkających w innych miejscowościach.

9. Do odbioru zasiłku można upoważnić także więcej osób równocześnie; wtedy jednak należy w rubryce 19 zgłoszenia wymienić dokładnie, jaką część zasiłku i dla kogo ma się poszczególnym odbiorcom wypłacać.

10. Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

11. Zgłoszenie wniesione bez usprawiedliwienia później aniżeli w miesiąc po ukończeniu przez powołanego ćwiczeń wojskowych nie podlega rozpatrzeniu.

12. Na powołanym jako też osobach uprawnionych do zasiłku ciąży obowiązek niezwłocznego zawiadamiania urzędu, który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa do poboru zasiłku względnie zmiany jego wymiaru.

13. Zasiłki pobrane nieprawnie podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

14. Wypłatę zasiłku uskutecznia **urząd gminny** (magistrat).

Załącznik Nr. 2 do rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 19 września 1927 r. (poz. 926).

Gmina ....

Liczba ....

Powiat ....

WYKAZ SUM ZAPOTRZEBOWANYCH NA WYPŁATĘ ZASIŁKÓW.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Liczba porządkowa	Nazwisko i imię powołanego, którego rodzinie zasiłek ma być wypłacony	Ilość osób uprawnionych w danej rodzinie do zasiłku	Miejsce zamieszkania rodziny	Data i numer orzeczenia którem zasiłek przyznano	Od którego dnia zasiłek przyznano	Dzienna norma zasiłku	Za wiele dni zasiłek ma być wypłacony	Kwota przypadająca do wypłaty	Za jaki czas rodzina pobrała już zasiłek	Kiedy i za jaką liczbą odnośne akta zasiłkowe zostały przesłane władzy admin. I instancji	Uwaga

Pieczęć urzędu gminnego

Podpis Wójta (Nacz. Gminy, Burmistrza Prezydenta Miasta)

200.
Zmiana wójta na obwód Celbowo.

Podaję do ogólnej wiadomości, że p. Wojewoda Pomorski przychylił się do wniosku p. wójta Franciszka Korthalsa z Połczyna o zwolnienie z urzędu. Agendy wójtowskie przejmie zastępca wójta p. Leon Krefft z Brudzewa.

Wejherowo, dnia 21. lipca 28.

L. dz. I. b. 5305/28 W. P. Starosta: Lipski.

---

201. STATUT
o opłatach od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

§ 1.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 747) w brzmieniu ustalonem art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 36 poz. 335) wprowadza się na rzecz powiatu opłatę komunalną od pism, stwierdzających umowę o przeniesienie własności nieruchomości, które podlegają opłatom stemplowym w myśl ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570).

§ 2.

Opłacie tej podlegają pisma, wymienione w § 1 i dotyczące nieruchomości, położonych na obszarze powiatowego związku komunalnego poza obszarem gmin miejskich.

§ 3.

Opłata, pobierana na rzecz powiatu, wynosi połowę opłaty stemplowej.

Powiatowy związek komunalny obowiązany jest przekazać, połowę pobranej opłaty tym gminom wiejskim, na których obszarze nieruchomość jest położona.

§ 4.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest solidarnie zbywca i nabywca.

§ 5.

Wymiar i pobór opłaty uskutecznia Wydział Powiatowy, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa, pobierające państwową opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze opłaty komunalnej może być im przyznane z funduszu związku komunalnego wynagrodzenie do wysokości 4% pobranej opłaty.

§ 6.

Płatnicy opłaty komunalnej w wypadku, gdy pobierana jest bepośrednio przez Wydział Powiatowy, winni przedstawić temuż Wydziałowi Powiatowemu, najdalej w ciągu 14 dni po sporządzeniu aktu i uiszczeniu opłaty państwowej wszystkie dane, dotyczące wymiaru tej opłaty. Wymiar opłaty komunalnej Wydział Powiatowy uskutecznia na podstawie powyższych danych tudzież innych danych, otrzymanych w sposób, przewidziany w art. 44 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 94 poz. 747).

§ 7.

Wymierzoną przez Wydział Powiatowy opłatę komunalną winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś opłata pobierana jest przez organa, uprawnione do poboru opłaty państwowej (§ 5), winna być uiszczona równocześnie z opłatą państwową.

§ 8.

Odwołanie w sprawach wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w § 14 ust. 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23. IV. 1906 r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 9.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 73 poz. 721) zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rz. P. z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 46 poz. 401).

§ 10.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty podlegają karze do wysokości 345,90 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 747).

§ 11.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego. Z dniem tym traci ważność statut z dnia 22 marca 1927 r.

Wejherowo, dnia 5 czerwca 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:

(—) Lipski, Starosta.

(—) J. Miłosz. (—) Krampa. (—) Stróżyński.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski zgodnie z uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 19. VI. br. zatwierdził go dekretem z dnia 12. VII. 1928 r. L. III. C. 5341/28.

Wejherowo, dnia 25. lipca 1928. r.

L. dz. II. 5754) 28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

202.
STATUT
w przedmiocie pobierania samoistnego podatku powiatowego od spadków i darowizn.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747) uchwala Sejmik Powiatowy następujący statut podatkowy.

§ 1.

Od przedmiotów spadków i darowizn, położonych na terenie obszarów dworskich powiatu morskiego pobiera się podatek na rzecz powiatu morskiego.

§ 2.

Podatek wynosi 10% państwowego podatku od spadków i darowizn przypadającego na odnośne przedmioty spadkowe lub darowane.

§ 3.

Zgodnie z art. 43 cyfr. 1 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747) uskutecznia wymiar podatku Wydział Powiatowy. O wymiarze zostanie płatnik pisemnie uwiadomiony. W przeciągu 4 tygodni po odebraniu uwiadomienia winien być podatek płacony w Powiatowej Kasie Komunalnej.

§ 4.

Na żądanie władzy wymiarowej są płatnicy tego podatku zobowiązani dać wyjaśnienie pisemne w terminie im wyznaczonym.

§ 5.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 24 r. (Dz. Ust. nr. 73 poz. 721) zmienionej częściowo rozporządzęniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46 poz. 401).

§ 6.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw Nr. 94 poz. 747) odwołanie w sprawie wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 14 ustęp 2 i § 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4. 06 r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 7.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 zł o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747).

§ 8.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia zatwierdzenia go przez władzę nadzorczą i ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego. Z dniem tym traci ważność statut z dnia 22 marca 1927 r.

Wejherowo, dnia 5 czerwca 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:

(—) Lipski, Starosta.

(—) J. Miłosz. (—) Krampa.

(—) Stróżyński.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski zgodnie z uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 19. VI. 1928 r. zatwierdził go dekretem z dnia 12 lipca 1928 r. L. III. C. 5339/28.

Wejherowo, dnia 25 lipca 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

L. dz. II. 5752/28 W. P.

203.

STATUT

dot. pobierania podatku powiatowego od prawa polowania, wykonywanego na terenie obszarów dworskich powiatu morskiego.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. nr. 94, poz. 747) uchwala Sejmik Powiatowy następujący statut podatkowy.

§ 1.

Prawo polowania na terenie obszarów dworskich na mocy prawa własności gruntów, dzierżawy prawa polowania lub innego tytułu prawnego, podlega podatkowi na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego.

Podatek od wykonywania prawa polowania w lasach państwowych pobiera się pod postacią dodatku w wysokości 100% taksy rządowej, pobieranej przez państwową administrację leśną od ubitych sztuk zwierzyny wedle postanowień rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1926 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 84, poz. 473.

§ 2.

Podatek ten wynosi rocznie 10 gr od 1 ha obszaru.

§ 3.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy i uwiadamia o wymiarze podatku płatników.

§ 4.

Podatek winien być zapłacony w Powiatowej Kasie Komunalnej w Wejherowie do dnia 1 grudnia każdego roku.

§ 5.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1924 r. (Dz. Ust. nr. 73, poz. 721) zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rz. P. z dnia 17. V. 27 r. (Dz. U. R. P. nr. 46 poz. 401).

§ 6.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94, poz. 747) odwołanie w sprawie wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w par. 14 ustęp 2 i par. 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4-go 1906 r. (Zbiór praw pruskich str. 159).

§ 7.

Na żądanie władzy wymiarowej są płatnicy tego podatku zobowiązani dać wyjaśnienia pisemne w terminie wyznaczonym.

§ 8.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62-66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 9.

Statut niniejszy obowiązuje po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą od dnia ogłoszenia

w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego. Z dniem tym traci moc obowiązującą statut z dnia 22 III. 1927 r.

Wejherowo, dnia 5 czerwca 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:

(—) Lipski, starosta (—) J. Miłosz, (—) Krampa,

(—) Stróżyński.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że pan Wojewoda Pom. zgodnie z uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 19. VI. 1928 r. zatwierdził go dekretem z dnia 12 lipca 1928 r. L. III. C. 5340/28.

Wejherowo, dnia 25 lipca 1928 r.

L. dz. II. 5753/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

204.

Ogłoszenie.

Zgodnie z art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 23 poz. 202) podaje się do ogólnej wiadomości, że plan regulacyjny i zabudowy części Grabowa—Gdynia, obejmujący parcele $\frac{347}{278}$ $\frac{348}{278}$ i części parceli $\frac{350}{870}$ i uchwalony przez Wydział powiatowy powiatu morskiego w posiedzeniu dnia 18 lipca 1928 r., wyłożony będzie w Magistracie miasta Gdyni do publicznego wglądu w czasie od 30 lipca do 27 sierpnia 1928 r. włącznie w godzinach od 9--13. We wyżej podanym terminie mogą interesowani zgłaszać sprzeciwy i wnioski dot. planu zabudowania.

Wejherowo, dnia 24 lipca 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

OGŁOSZENIA.

Obwieszczenie.

Statut nowo utworzonej Kasy Chorych powiatu morskiego z siedzibą w Wejherowie jest wyłożony w lokalu Kasy przy ul. Sobieskiego nr. 72 od 20. VII. - 5. VIII. 1928 r. w godzinach od 9 - 12-tej.

Wejherowo, dnia 20. lipca 1928 r.

Kasa Chorych powiatu morskiego z siedzibą w Wejherowie.

Komisarz: Jeka.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo
Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.